

prism
ปรีชัม

พนมเทียน

เล่ม ๑
เสปครุฑ

พยัคฆ์ร้าย 666

เล่ม 1

คำนำสำนักพิมพ์ (ฉบับอีบุ้กวาระครบรอบ 10 ปี)

หลังจากที่จัดทำอีบุ้ก เพชรพระอุมา ไปเมื่อปี 2556 บัดนี้เป็นอีกครั้งที่แพรวสำนักพิมพ์ได้รับเกียรติอย่างสูงจาก ศิลปินแห่งชาติ พนมเทียน โดยท่านได้มอบผลงานแนวจารกรรม สืบสวนสอบสวนเรื่อง เล็บครุฑ แก่สำนักพิมพ์ เพื่อจัดทำอีบุ้ก สสนองตอบความต้องการของนักอ่าน อนึ่ง เล็บครุฑ นี้ พนมเทียน เขียนขึ้นก่อนเรื่อง เพชรพระอุมา ร่วมสิบปี คือเขียนเมื่อปี 2499 ลงพิมพ์เป็นตอนๆใน เพลินจิตต์สามรส จากนั้นสำนักพิมพ์ เพลินจิตต์จัดพิมพ์รวมเล่มเป็นหนังสือปกแข็งขนาดสามสิบสอง หน้ายก วาดภาพปกโดย วารินทร์

เล็บครุฑ ยุคนั้นถือว่าโด่งดังและเกรียวกราวเป็นอย่างมาก นับเป็นตำนานบทหนึ่งของวงการวรรณกรรมไทย กล่าวคือ เล็บครุฑ โดยตัวเรื่องกับลีลาการประพันธ์ของพนมเทียนแล้ว ต้องเรียกว่ามีลูกล่อลูกชน มีเสน่ห์ยั่วชวน คือเรื่องนั้นตื่นเต้นเร้าใจ และก็ครองใจผู้อ่านให้คอยติดตาม จนถึงขนาดที่ว่า มีผู้อ่านไป

เข้าแถวต่อคิวรออ่านที่โรงพิมพ์ ขณะที่เจ้าของสำนักพิมพ์ คือ เวช กระตุกฤษ ก็ได้สร้างปรากฏการณ์ผู้ดมดใจนักเขียน (ไม่ให้นักเขียนย้ายสำนักไปเขียนให้สำนักพิมพ์อื่น) ด้วยการสั่ง (นำเข้า) รถอเมริกัน Packard V8 สุดหรูเร็ด ราคาสูงลิ่ว คันแรกและคันเดียวในประเทศในขณะนั้น ให้กับพนมเทียนได้ขับโฉบเฉี่ยว

อีกทั้งในปี 2500 ที่ เล็บครุฑ ได้รับการสร้างเป็นภาพยนตร์ โดย สุพรรณ พรามณัพันธ์ กำกับการแสดง และ พระเอกหล่อชัย นฤนาท รับบทเป็นซีฟ ชูชัย ก็ได้สร้างกระแสให้ลูกผู้ชายเท่าๆ กว่าก่อนเมืองที่ต่างก็พากันเดินยกไหและเอียงคอเพื่อเลียนแบบบุคลิกซีฟ ชูชัย

ซีฟ ชูชัย เขาคือใคร ทำไมเขาจึงยังอยู่ในความทรงจำของผู้อ่านมานานร่วมจะหกสิบปีเข้าแล้ว และนอกจากซีฟ ชูชัย แล้ว ยังมีตัวละครชายหญิง พระเอก นางเอก ดาวร้าย ดาวร้ายตำรวจ ทรชน นักสืบ พ่อค้า นายทุน คนไทย คนจีน หรือใครอีกบ้าง ที่จะมาสร้างความลึกลับซับซ้อน สร้างความตะลึงพริ้งเพริดแก่ผู้อ่าน ว่าเขาผู้นั้นแท้จริงแล้วอาจคือผู้บงการ เป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังทั้งหมดของอั้งยี่ เบื้องหลังสมาคมสิงเอ็ง หรือสมาคมเล็บครุฑ สาขาประเทศไทย

และกัด้วยยุคนั้น คือยุคสมัยที่อันทพาลครองเมือง อันยังคาบเกี่ยวกับการต่อสู้เรียกร้อง เพื่อปลดปล่อยประเทศจากนักล่าอาณานิคม เรื่องโจรจีนแดงที่หวังจะแบ่งแยกดินแดนสามจังหวัดภาคใต้ หรือเรื่องที่ว่าใครมีนกอินทรีกายสิทธิ์ไว้ในครอบครองครบทั้งหกชิ้น ผู้นั้นครองโลก กระทั่งท้ายที่สุดแล้วเรื่อง เล็บครุฑ นี้มิใช่नियाยสืบสวนสอบสวนจรรยากรรมกันอย่างดาดๆพินๆ ทว่า เล็บครุฑ คืออาชญุนิยายเรื่องโดดเด่นสุดและสุดแสนจะคลาสสิก อีกทั้งจะละเอียดยับย้อยในแต่ละฉากแต่ละตอน ในทุกๆพฤติกรรมของตัวละครทุกๆตัว ทั้งยังบันทึกจากและโฉมหน้าสังคมยุคสมัยนั้นเอาไว้ได้อย่างไม่มีเรื่องใดในแนวเดียวกันมาเทียบเคียงได้

เล็บครุฑ เป็นอาชญุนิยายที่นักเขียนคิดเขียนขึ้นจากประสบการณ์ชีวิตจริง ผสานเข้ากับจินตนาการอันล้ำเลิศ ประสบการณ์จริง คือครั้งหนึ่งพนมเทียนเคยเป็นตำรวจลับเคยเป็นคนหนุ่มที่คลุกคลีติดโม่งอยู่กับนักเลงอันทพาล เล็บครุฑนับเป็นนิยายสร้างชื่อเสียงให้กับพนมเทียน ทำให้พนมเทียนเกิดเต็มตัว หลังจากที่เขาเป็นนักเขียนหนุ่มดาวรุ่งพุ่งแรงมาจากเรื่อง จุฬาทริศูณ

เลียบครุฑ ฉบับที่พิมพ์เป็นเล่มหนังสือ และภายหลัง
ที่ผ่านยุคสำนักพิมพ์เพลินจิตต์มาแล้ว ก็มีสำนักพิมพ์ผ่านฟ้า
สำนักพิมพ์हररा ที่เคยจัดพิมพ์เลียบครุฑ ไว้ แต่จะกี่ครั้งก็หน
และพ.ศ.ใดบ้าง หลักฐานไม่ระบุไว้อย่างชัดเจนนัก กระทั่ง
สำนักพิมพ์ ฅ บำนาวรรณกรรม เป็นผู้พิมพ์ขึ้นใหม่ในปี 2539
ตราบจนปัจจุบัน

เลียบครุฑ ยังนับเป็นนิยายที่มีความยาวร่วม 3,000 หน้า
แบ่งภาคตอนออกสองตอน ตอนแรกให้ชื่อตอนว่า “พยัคฆ์ร้าย
666” และตอนสองให้ชื่อว่า “นรกจาง ชู เหลียง” ซึ่งเมื่อแพรว
สำนักพิมพ์ได้รับลิขสิทธิ์สำหรับจัดทำอีบุ๊กขึ้นในพ.ศ.นี้ ก็ถือว่าเป็น
อีกทางหนึ่งสำหรับนักอ่านยุคใหม่ที่จะได้อ่าน เลียบครุฑ กัน
อย่างสะดวกและง่ายดายที่จะพกพาไปอ่านยังที่ไหนๆในโลกนี้

ที่สำคัญ เลียบครุฑ โดย พนมเทียน ไม่ว่าจะเป็นรูปเล่มที่
เป็นหนังสือ หรือรูปแบบที่เป็นอีบุ๊ก โดยนามานานี้ จะไม่ทำให้
ผู้อ่านผิดหวัง.

แพรวสำนักพิมพ์

ตุลาคม 2558

คำประกาศเกียรติคุณ

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ (พนมเทียน)

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ปีพุทธศักราช 2540

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ นามปากกา พนมเทียน เกิดเมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ.2474 ที่จังหวัดปัตตานี เป็นนักเขียนผู้สร้างผลงานทางวรรณศิลป์ที่ทรงคุณค่าไว้อย่างมากมายและต่อเนื่องกว่า 5 ทศวรรษ ผลงานของเขาปรากฏแพร่หลายและเป็นที่ยอมรับของผู้อ่านตลอดมา โดยเฉพาะนวนิยายซึ่งมีจำนวนมากถึง 38 เรื่อง หลายเรื่อง เช่น จุฬาทรีคุณ, เล็บครุฑ, เพชรพระอุมา และ ศิวาราตรี มีความโดดเด่นเฉพาะตัวอย่างที่จะหานักเขียนในแนวเดียวกันมาเทียบเคียงได้ยาก

พนมเทียนเป็นนักฝัน เขาถึงสามารถใช้จินตนาการสร้างสรรค์ผลงานโดยมีความรอบรู้และประสบการณ์อันหลากหลายเป็นพื้นฐาน งานเขียนของเขาจึงมีหลายประเภทหลายแนว คือ

มีทั้งเรื่องประเภทจินตนิยาย อาชวนิยาย นวนิยายแนวสืบสวน สอบสวน แนวผจญภัย แนวพาฝัน ตลอดจนสารนิยาย คุณลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งของเขาคือ การใช้ภาษาด้วย ลีลาอันงดงามและให้ภาพที่คมชัด งานของเขาจึงส่งผลสืบเนื่อง ไปถึงการสร้างงานศิลปะแขนงอื่น เช่น ละครวิทยุ ละครเวที ตลอดจนเพลงประกอบละคร โดยเฉพาะเรื่อง จุฬาทรีคุณ เป็นที่ นิยมกันมาตลอดกว่า 5 ทศวรรษ นอกจากเรื่อง จุฬาทรีคุณ จินตนิยายเรื่อง ศิวราตรี ของพนมเทียนยังเป็นแรงบันดาลใจ ให้ “สกลวรรณ” นำศิวราตรีมาเขียนเป็นร้อยกรองยาวกว่า 30,000 คำกลอน โดยอาศัยความงามแห่งภาษาร้อยแก้วของ พนมเทียนเป็นพื้นฐาน

งานเขียนของพนมเทียนมิได้เพียงแค่พาผู้อ่านเข้าไปสู่ โลกแห่งจินตนาการที่มีแต่ความบันเทิงใจ หากอ่านอย่าง พิถีพิถันจะเห็นได้ว่าผู้เขียนยึดถือหลักการมนุษยธรรม อย่างมั่นคง เขาเห็นว่าโลกและชีวิตดำรงอยู่ด้วยมนุษยธรรม สันติภาพ และภราดรภาพ อันเป็นอุดมการณ์ของมนุษยชาติ ผลงานของเขาจึงให้ความสำเร็จอารมณ์และคุณค่าแห่งสาระ ที่แฝงเร้นอยู่เบื้องลึก พนมเทียนได้สร้างสรรค์ผลงานวรรณศิลป์

ทั้งดงามและมีคุณค่าประทับใจผู้อ่านต่างรุ่นต่างวัยและต่าง
สถานภาพมาเป็นเวลายาวนานกว่าครึ่งศตวรรษ

นายฉัตรชัย วิเศษสุวรรณภูมิ จึงได้รับการยกย่องเชิดชู
เกียรติเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

“ณ ที่ใดดวงใจไม่ไหวหวั่น

ขอฝ่าฟันอุปสรรคและขวากหนาม

ถึงสันชาติवासนาชะตากรรม

จะฝากนามโลกให้รู้ก็ชาย!”

มุมมองและแนวความคิด ในการสร้างสรรค์วรรณกรรมของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าได้สร้างสรรค์งานวรรณกรรมออกมาในหลายรูปแบบ หลายแนวทาง และหลายลีลาของเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นแนวนวนิยายพาฝัน นวนิยายตื่นเต้นผจญภัยโลดโผน แบบอาชญากรรม จารกรรม ซึ่งเต็มไปด้วยการต่อสู้ไหวพริบ เล่ห์เหลี่ยมกลอุบายต่าง ๆ ตลอดจนเรื่องหนัก ๆ และเรื่องทางจินตนิยาย ฯลฯ แทบจะเรียกได้ว่าข้าพเจ้าเขียนปรากฏเป็นผลงานออกมาแล้วในทุกแนวตั้งได้กล่าวมานี้

ไม่ว่าจะเป็นวรรณกรรมในรูปแบบใด ข้าพเจ้ามีมุมมองแนวความคิด และตระหนักเตือนอยู่เสมอว่า ตัวละครสำคัญของข้าพเจ้าในแต่ละเรื่องนั้น (ไม่ว่าเรื่องจะอยู่ในแนวร้ายหรือแนวดีเพียงไร) จะต้องมีความประพฤติกรรมของความเป็นมนุษย์ธรรมเป็นหลักเกณฑ์อยู่เสมอไป เพราะข้าพเจ้าระลึกอยู่เสมอว่า มนุษยธรรมเป็นสิ่งอันควรจะต้องสร้างสรรค์จรรโลงไว้ในโลกของมนุษยชาติ ไม่ว่าจะเป็นยุคอดีต ยุคปัจจุบัน หรือยุคอนาคต

ก็ตาม โลกเรานั้น ถ้าปราศจากเสียซึ่งมนุษยธรรมลงเมื่อใด ก็จะทำให้เสื่อมโทรมสลายลงสู่ความพินาศย่อยยับ และสังคมของ มนุษย์ก็จะเป็นของมนุษย์อีกต่อไป แต่น่าจะเป็นของสัตว์ ๕
ชั้นต่ำเสียมากกว่า

ข้าพเจ้ามีมุมมองอยู่เสมอว่า มนุษยธรรมย่อมเป็นอันดับ ๖
หนึ่งในสัญชาตญาณแห่งความเป็นมนุษย์ และมนุษยธรรม ๗
จะเป็นผลให้มนุษยธรรม จริยธรรม คุณธรรม ตลอดจนศีลธรรม ๘
ติดตามมาเองเป็นลำดับภายหลัง แต่ก่อนอื่นขอให้มนุษย์มี ๙
“ธรรม” ของการเป็นมนุษยชาติเอาไว้ก่อนเท่านั้น ข้าพเจ้าถือว่า ๑๐
เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิต และพยายามที่จะ ๑๑
สะท้อนออกมาในรูปแบบของงานวรรณกรรมทุกเรื่องที่ข้าพเจ้า ๑๒
เขียน เพื่อให้ผู้อ่านได้มีจิตสำนึกในเรื่องดังกล่าวนี้ แม้จะไม่ ๑๓
ทางตรงก็โดยทางอ้อม เพราะฉะนั้น มุมมองและแนวความคิด ๑๔
ในการสร้างสรรค์วรรณกรรมของข้าพเจ้าก็คือ นอกเหนือจาก ๑๕
ความบันเทิง ความรู้ และสิ่งอื่นๆที่ผู้อ่านจะได้รับแล้ว สิ่งนั้น ๑๖
ก็คือความมีมนุษยธรรมนั่นเอง ๑๗

พนมเทียน

สิงหาคม 2544

หมายเหตุ: พนมเทียน เขียนข้อเขียนชิ้นนี้ลงตีพิมพ์ในวารสาร
ของหน่วยงานสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
ที่ต้องการรวบรวมแนวความคิดในการสร้างสรรค์งานของ
ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์

ครุฑสยาม

รหัส 6 - 6 - 6

“ใคร...?...”

“6 - 6 - 6”

“จากไหน?”

“เปิดทางให้ผ่านเดี๋ยวนี้!”

ไฟแดงจุดเล็กเหนือเครื่องถ่ายทอดเสียงดับ เสียงพิมพ์ดีด และวิทยุโทรเลขแผ่วเคล้ากันมาเป็นระยะ นอกจากสิ่งเหล่านี้ เป็นความเงียบอันน่าพิศวง เจ้าของห้องถอนใจยาว เอนกายลง ฟังพนักอาร์มแชร์ที่นั่งอยู่ ฟันควันจากกล้องตลบขึ้นสูง สายตา เหลือบจับอยู่ที่รูปถ่ายติดสมุดประวัติเล่มหนึ่งเหมือนจะทบทวน หารายละเอียดเพื่อความแน่ใจ แม้จะเต็มไปด้วยความอึดอัด ห่วงกังวลมาตลอด บัดนี้เกิดความตื่นเต้นยินดีขึ้นในประกายตา เครื่องเยือกเย็นเห็นถนัด จะอย่างไรก็ตาม ทุกสิ่งทุกอย่างใน บุคลิกภาพของบุรุษสูงอายุผู้มีชีวิตโชกโชกกับงานระบับทุกข์ บำรุงสุขให้แก่สาธารณชนมากกว่าครึ่งศตวรรษ คงซึมสงบ

เยือกเย็นเท่าๆกับรูปปั้นอนุสรณ์ ‘พิทักษ์สันติราษฎร์’ จำลอง
ด้วยสัมฤทธิ์ ยืนทะมึนอยู่บนแท่นหินอ่อนเหนือโถงงานเบื้องหน้า

ประตูกระจกถูกผลักออกแผ่วเบา ชายหนุ่มในชุดสากล
สีเทาก้าวเข้ามา สายตาของเจ้าของห้องเป็นประกายจับอยู่ที่
ร่างสันทัดนี้

“ร้อยตรี คมน์ สรคุปต์”

“ขอรับ”

หัวหน้าหน่วยสืบราชการลับสัมผัสมือกับชายหนุ่ม
ผู้ย่างก้าวเข้ามาโดยสงบและสำรวม จ้องดวงตาขริบเยือก
จับใบหน้าเขาอยู่เฉยๆพร้อมรอยยิ้ม แล้วจึงกดปุ่มให้นั่งบนเก้าอี้
ตรงข้าม

“ยินดีเหลือเกิน ผมกำลังอยากจะพบคุณที่สุด คอยอยู่
หลายวันแล้ว ออกเป็นห้วง เกรงคุณจะลี้มรหัส ซึ่งความจริง
ผมได้แจ้งไปในหนังสือของทางราชการตำรวจที่มีไปยังกลาโหม
ปรึกษาเกี่ยวกับการขอตัวคุณมาร่วมงานสำคัญของเรา
เพียงชั่วคราว กลาโหมไม่ขัดข้องอย่างใด แต่ไม่เห็นบอกมา
ด้วยว่าจะส่งตัวคุณมาเมื่อใด”

ห้องนั้นเรียบอีกขณะหนึ่ง ดวงตาสีสนิมเหล็กอ่อนโยน
ทว่ากร้าวและแกร่ง จ้องประสานกับดวงตาเยือกเต็มไปด้วย
อาการพินิจภายในกรอบแว่นขาวแนวนั้น นายพลตำรวจตรี
พระพิชิตทรชนก้มลงมองดูสมุดประวัติเบื้องหน้าอีกครั้ง

“คุณเป็นนายทหารที่ถูกเกณฑ์?”

“ขอรับ”

“คุณอาสาสมัครออกปฏิบัติงานร่วมกับกองทัพ
สหประชาชาติในสมรภูมิเกาหลี...”

“ขอรับ”

“เป็นทหารไทยจำนวนสุดท้ายที่กลับถึงประเทศเมื่อ
สองเดือนก่อนนี้ หลังจากสงครามสงบลง”

“ขอรับ”

“และถ้าไม่มีคำสั่งเปลี่ยนแปลง คุณจะถูกลดปล่อยเป็น
กองหนุนราวเดือนเมษายนที่จะถึงนี้ เหลืออีก อ้อ! สี่เดือนเศษๆ”

“ขอรับ”

ความเจ็บเกิดขึ้นอีก

“คุณคมน์” เสียงลึบท่าของหัวหน้าหน่วยเริ่มขึ้นเบาๆ “วีรกรรมของคุณที่ได้สร้างเป็นเกียรติประวัติไว้ให้แก่ประเทศของเราควรแก่การยกย่องสรรเสริญและยากที่จะลืมเสียได้ สิ่งนี้พิสูจน์ชัดจากเหรียญกล้าหาญของสหประชาชาติที่คุณได้รับมากที่สุด แม้ว่าตนเองจะเป็นเพียงผู้ผ่านเข้ามาสร้างเกียรติประวัติให้แก่ราชการทหารและชาติชั่วระยะเวลาหนึ่งก็ตาม คุณเป็นคนกล้าหาญหนักแน่น ฝีมือและสติมันคงพร้อม จากสิ่งเหล่านี้เองจึงเป็นความประสงค์อันแท้จริงจากผม ที่จะขอรับรองให้คุณรับงานอีกสักชิ้นหนึ่งก่อนที่คุณจะพ้นหน้าที่ไป ซึ่งเจตจำนงข้อนี้ ทางเจ้าของสังกัดของคุณไม่มีอะไรขัดข้อง มันจะเป็นงานอีกชิ้นหนึ่งที่สำคัญยิ่งเกี่ยวกับสวัสดิภาพของสาธารณชนและประเทศชาติของคุณเอง ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเท่าที่คุณได้ปฏิบัติมาแล้ว มันเป็นงานรวมที่จะต้องประสานกันทั้งสองฝ่าย คือทั้งทหารและตำรวจ ผมอยากจะได้รับทราบความเต็มใจจากคุณเพื่อความแน่ใจของผมอีกสักครั้ง”

“กระผมรู้สึกเป็นเกียรติ ยินดี และเต็มใจยิ่งขอรับ สำหรับการถูกเรียกตัวมาในครั้งนี้”

“ถูกแล้ว มันเป็นการเรียกตัวที่เจาะจงตัวด้วย อีกสักครู่ คุณคงจะทราบเหตุผลดีขึ้น แต่เนิ่นๆ คุณคมน์ ขอโทษเกิดนะ ก่อนที่เราจะได้ร่วมงานกัน ผมใคร่ที่จะถามคุณเป็นส่วนตัว สักเล็กน้อย ว่า คุณเป็นห่วงอะไรหรือเปล่า ถูกแล้ว คุณเป็นคน ไม่มีครอบครัว หรือไม่มีอย่างอื่นเป็นพันธะอยู่ แต่ผมไม่แน่ใจว่า ชายหนุ่มวัยขนาดคุณมีคู่รักที่หมายมั่นไว้บ้างไหม หรือผู้อยู่ในอุปการะอื่นใด เราจะไม่เลือกเอาคนที่มีพันธะ ภาระผูกพันใดๆ ให้ต้องมาทำงานเสี่ยงเช่นนี้เลย ถ้าคุณมี ไม่ต้องเกรงใจ บอกผม มาตามตรง ผมจะได้เปลี่ยนความตั้งใจเดิมเสีย เปลี่ยนตัวใหม่”

“เป็นความจริงจริง กระผมไม่มีห่วงใดๆเลยขอรับ และ พร้อมแล้วที่จะรับใช้ทางราชการโดยไม่เห็นแก่สิ่งใด แม้แต่ชีวิต ของกระผมเอง”

“ถ้าเช่นนั้นผมก็ไม่เสียความตั้งใจสินะ คุณเป็นคนหนุ่ม ที่อยู่ในวัยคะนองและห้าวที่สุด ทุกสิ่งทุกอย่างในตัวคุณ ผม ต้องการ ยิ่งกว่านั้น มันเกี่ยวกับเหตุผลสำคัญอีกข้อหนึ่ง ซึ่ง อีกสักครู่คุณจะได้ทราบว่าเหตุไรทางราชการตำรวจจึงจำเป็นต้องยึดตัวคุณจากกลาโหม แทนที่จะใช้คนของเราเอง โดยที่ คุณสมบัติพร้อมอย่างคุณ คนเราก็มีอยู่บริบูรณ์ทีเดียว แต่

สำหรับคุณ ถ้าไม่มีอะไรข้องเกี่ยวกับตัวคุณเองแล้ว ผมเห็นว่า
ผมได้คนที่เหมาะที่สุด อีกครั้งที่ต้องขอโทษ ว่าอะไรเป็นจุดหมาย
ปลายทางของชีวิตคุณเมื่อถูกปลดไปแล้ว”

“กระผมอาจจะท่องเที่ยวหาความรู้ไปตามต่างประเทศ
เท่าที่กระผมมีกำลังพอจะไปได้ แนวทางชีวิตของกระผมเอง
ยังไม่แน่นอนนัก เมื่อเบื่อกจากการท่องเที่ยวแล้ว กระผมอาจจะ
ได้รับจ้างเป็นครูสอนพลศึกษาตามโรงเรียนต่างๆเหมือนเช่น
ก่อนถูกเกณฑ์ทหารก็ได้”

“ก็น่าสนุกดีนะ สำหรับคนที่อายุยังน้อยและไม่มีพันธะ
ผูกพันอย่างคุณ อ้า...ผมรู้จักกับผู้บังคับกองพันของคุณดี จึงเลย
ทราบชีวิตส่วนตัวของคุณมาล่วงหน้าบ้างแล้ว ให้ผมพูดตามตรง
เถอะนะ ผมทราบว่า你是เป็นทายาทคนเดียวของตระกูลดีและ
ฐานะดี แต่ค่อนข้างจะไม่เอาถ่าน คุณเรียนกฎหมายก็ไม่จบ
อักษรศาสตร์ฎีกีไทร์ วิชาอาชีพอย่างอื่นของคุณก็คือความรู้
เล็กๆน้อยๆเกี่ยวกับบัญชีและตัวเลขพิมพ์ดีด ซึ่งสอบจาก
โรงเรียนอาชีพะด้วยคะแนนค่อนข้างต่ำ ที่เห็นจะเป็นขึ้นเป็นอัน
สำหรับคุณหน่อยก็คือประกาศนียบัตรชั้นสูงของโรงเรียน
พลศึกษา ซึ่งดูเหมือนจะเป็นวิชาชนิดเดียวที่คุณเรียนได้จบ

และทำคะแนนเป็นเยี่ยม ต่อจากนั้นคุณไปเที่ยวอีเลเซเซเซ
อยู่ในญี่ปุ่นเสียหลายปี จากญี่ปุ่น คุณตระเวนใช้เงินฟุ่มเฟือย
อย่างไร้ประโยชน์ไปในยุโรปและอเมริกา เมื่อกลับจากออสเตรเลีย
เมื่อสองปีก่อน คุณก็ไม่ได้ประกอบการทำงานเป็นชิ้นเป็นอันอะไร
นอกจากจะยิงนกตกปลาและเที่ยวหัวหกก้นขวิดไปตามเรื่อง
ก่อนจะถูกเกณฑ์เพียง 6 เดือนคุณจึงเข้าไปเป็นครูสอนพลศึกษา
อยู่ในโรงเรียนจีนแห่งหนึ่ง พอเข้าประจำการก็ถูกส่งไปเกาหลี
เลย ความรู้ของผมเกี่ยวกับตัวคุณพอจะใช้ได้ไหม”

อีกฝ่ายหนึ่งเงยบกริบเสมือนจะยอมสารภาพโดยปริยาย
หัวหน้าหน่วยสืบราชการลับย่อมอย่างปรานีและนิยมลึกซึ้งอยู่ใน
แววตาเคร่งขรึม กล่าวมาอีกว่า

“นั่นมันเรื่องเล็ก เรื่องส่วนตัวของคุณ แต่เรื่องใหญ่คือ
เรื่องที่คุณปฏิบัติงานอันสำคัญยิ่งให้แก่ประเทศชาติไปแล้ว
โดยน้อยคนนักจะมีโอกาสกระทำได้ และอีกเรื่องหนึ่งก็คือ
เรื่องงานประเภทเดียวกับที่คุณกำลังปฏิบัติอยู่นี้ นอกจากสามารถ
ในงานชนิดนี้โดยเฉพาะ คุณยังพูดได้หลายภาษา ได้เปรียบ
คนอื่นอยู่มาก คุณพูดจีนได้ทุกแขนงมิใช่หรือ?”

“แมนดาริน แต่จ้าว กวางตุ้ง พอใช้การได้ซอร์บ และฮกเกี้ยน เล็กน้อย ไหหล่าไม่ได้เลย”

“เท่านั้นเพียงพอ ผมคิดว่าผมเลือกคุณไม่ผิดเลย”

เมื่อนั้นความเงียบเริ่มปกคลุม ชายหนุ่มเต็มไปด้วยอาการกระสับกระส่าย เป็นนานเสียงต่ำลึกของสุภาพบุรุษสูงอายุจึงเอ่ยมา ครั้นนี้ดูเหมือนจะแผ่วจนเกือบเป็นเสียงกระซิบ

“คุณรู้หรือยัง งานที่จะให้คุณทำคืออะไร”

“กระผมทราบมาเพียงเลาๆซอร์บ และกำลังจะขอการแนะนำ ตลอดจนอธิบายโดยละเอียดจากใต้เท้า”

แทนคำตอบ พลตำรวจตรี พระพิชิตทรชนโยนวัตถุชนิดหนึ่งที่ถือคลึงอยู่ในอุ้งมือตลอดเวลาเมื่อเขาได้ย่างก้าวเข้ามา ไปตักกระทบทกระजरองโต๊ะเบื้องหน้าเขาดังเปรื่อง ร้อยตรีคมน์ สรรคบุต เปิกตาดวงตากว้างและตะลึงนึ่งไปนาน

“เล็บครุฑ!”

เขาอุทานออกมาเป็นเสียงกระซิบ...

โดยสันฐานลักษณะไม่ผิดอะไรกับเล็บอันแหลมคมของ
สัตว์ชนิดหนึ่ง สิ่งนั้นประกอบขึ้นด้วยเหล็กยาวประมาณ 2 นิ้ว
ฟุต มีความกว้างไม่เกินหนึ่งส่วนสองนิ้วฟุต ปลายโค้งแหลมคม
ไม่ผิดผิด อีกตอนหนึ่งทำเป็นรูปปลอกวงกลมขนาดพอเหมาะ
ที่จะสวมเข้ากับปลายนิ้วใหญ่ของมนุษย์ ยามเมื่อมันกำลังอยู่บน
โต๊ะขณะนี้ ดูไม่มีพิษสงอันใดมากไปกว่าเศษเหล็กเล็กๆชิ้นเดียว
เท่าโดยรูปลักษณะของมันนั้นสิ ทำให้เขา หรือแม้ผู้พบเห็นอื่นๆ
ที่เข้าใจความหมาย อาจจะผะไปด้วยความตระหนก

“คุณเคยเห็นมันมาก่อนไหม”

“ไม่...ไม่เคยขอรับ แต่ผมเชื่อว่าเป็นสัญลักษณ์ของ
สมาคมนอกกฎหมายของต่างชาติที่กำลังก่อหวอดอยู่ในประเทศ
ของเราขณะนี้โดยลักษณะและรูปการณ์”

“ความสังเกตและสำนึกของคุณไม่เลวเลย ถูกแล้ว มัน
เป็นสัญลักษณ์ของอั้งยี่ คณะ ‘สิ่งเอ็ง’ ที่กำลังอาละวาดอยู่ใน
ขณะนี้ ‘สิ่งเอ็ง’ เป็นภาษาแต้จิ๋ว มีความหมายถึงนกใหญ่
ร้ายกาจชนิดหนึ่ง ถ้าจะแปลให้ตรงควรจะเป็นอินทรี แต่เรา
เรียกมันใหม่ว่า ‘เล็บครุฑ’ รู้กันในระหว่างพวกเรา คุณหรือ
ประชาชนทั่วไปของเราอาจจะยังไม่ทราบก็ได้ว่า ลัทธิของ

สมาคมออกกฎหมายขณะนี้กำลังแพร่ระบาด ปกคลุมและครอบครอง ทรงอิทธิพลอยู่เหนือชาวจีนทุกคนในประเทศของเรา มีผลกระทบกระเทือนถึงความปลอดภัยของประเทศชาติอย่างร้ายแรง เพราะมีการแทรกซึมในทางการเมืองอยู่กว่าครึ่ง

“ยิ่งกว่านั้นยังเป็นมหาศัตรูตัวฉกาจของสวัสดิภาพแห่งปวงชน อันเนื่องมาจากแหล่งชุมนุมของลัทธิมหาประลัยเจ้าเหล็กแหลมคมที่คุณถืออยู่นั้นเป็นเพียงสิ่งที่บอกให้เราทราบว่าเป็นสมบัติของสมาคมลับแห่งนี้ มันจะใช้ประโยชน์ในด้านบอกเป็นเครื่องหมายให้รู้กันในหมู่คณะ หรือว่าจะมีไว้เพื่อประกอบการฆาตกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด เราไม่อาจจะรู้แน่ลงไปได้

“ในการปล้นธนาคารแห่งหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ ตำรวจของเราได้ล้อมจับและยิงคนร้ายตายสี่คน ค้นได้เล็บบาทวันนั้นในตัวคนหนึ่ง เมื่อนำมาพิสูจน์กับวัตถุอีกชนิดหนึ่งที่เราค้นพบในรอยบาดแผลจากลำคอของพ่อค้าใหญ่ที่ถูกฆาตกรรมลึกลับในห้องนอน ปรากฏว่าเป็นชนิดเดียวกัน โดยการสืบสวนของพวกเราได้ความแน่ชัดอีกว่า อิทธิพลของวายร้ายกวนเมืองขณะนี้คลุมไปแทบทุกกิจการ ทุกชีวิต แม้กระทั่งคุณหรือผมเอง

ขณะที่เดินถนนไปอย่างประชาชนคนหนึ่ง ก็ไม่แน่ใจว่าจะเข้าไป
อยู่ในกรงเล็บของมันเมื่อใด

“แต่การดำเนินงานของมันเป็นไปได้เป็นอย่างดี มีได้
กระโดดกระดาก หรือประกาศโฆษณาเพื่อข่มขวัญชนทั่วไป
แต่อย่างใด เหตุอาชญากรรมทุกประเภทที่เกิดขึ้นมาแล้วกว่า
90 เปอร์เซ็นต์มาจากการกระทำของอั้งยี่คณะ ‘สิ่งเอ็ง’ ซึ่งมีศูนย์
ดำเนินงาน รหัสที่ใช้รู้กันในหมู่คณะ ตลอดจนจำนวนสมาชิก
มากมายจนไม่อาจจะประมาณถูก สมาคมนี้ได้รับเงินช่วยเหลือ
จากจำนวนสมาชิกจนมีกำลังพอที่จะปฏิบัติงานเป็นปฏิบัติการ
กับรัฐบาลของเราได้อย่างเต็มมือ

“ยิ่งกว่านั้นยังมีกำลังพอที่จะส่งไปอุดหนุนโจรจีนทาง
รัฐมลายูได้อีกด้วย ไม่เพียงแต่กรุงเทพพระมหานครเท่านั้น
ที่สมาคมลับดังกล่าวครอบงำไว้ทั่ว แม้จังหวัดสำคัญๆของเรา
ทุกจังหวัดก็ถูกลัทธิเดียวกันแผ่ซ่านระบดไปหมดสิ้นแล้ว
การลอบฆาตกรรมที่คุ้นได้ยินได้ฟังอยู่เนื่อง ๆ อันเกิดขึ้นกับ
พ่อค้าคหบดีชาวต่างประเทศ ส่วนมากเนื่องมาจากขัดขึ้น
ไม่ยอมให้ความช่วยเหลือในด้านการเงินหรือด้านอื่นๆจาก
สมาคมนี้ คือไม่ยอมเป็นสมาชิคนั่นเอง มันจะบอกให้รู้ในรูป

รอยของการฆาตกรรม โดยทิ้งรอยเล็บอุบาทว์นี้ไว้ที่ตามลำคอ หรือใบหน้าของศพ จนกระทั่งพวกเราเรียกมันเองว่า ‘เล็บครุฑ’

“เราเจ้าของประเทศทุกคนกำลังอยู่ในข่ายอันตราย ตราบเท่าที่ลัทธิมหาประลัยนี้ยังคงมีอยู่ และนับวันจะลุกลามใหญ่โตต่อไป ทว่าพวกเราส่วนมากหาได้รู้สึกกันไม่ และไม่ใช้ความประสงค์ของทางการด้วย ที่จะประกาศให้ประชาชนทราบ เป็นเหตุก่อให้เกิดการแตกตื่นขวัญเสียกันขึ้น มันมีอยู่วิธีเดียว คือ เร่งรีบขุดรากทำลายล้างสมาคมลับนี้ให้พินาศสิ้นเชื้อไป นำสมาชิกของสมาคมทุกคนเข้าสู่ตะแลงแกง ในข้อหาที่ร้ายแรง เกินกว่าการชั่งสมตั้งแหล่งทุจริตประกอบอาชญากรรมสามัญ มันเป็นงานที่สำคัญยิ่ง เหนือกว่าทุกครั้งเท่าที่ปรากฏมาแล้ว”

พลตำรวจตรี พระพิชิตทรชนยืนขึ้นเต็มส่วนสัดอันสูงใหญ่ของท่าน สีหน้าเครียด แววตาขริบเคร่งหยุดจ้องหน้าบุรุษนครรัญ ผู้สงบเสงี่ยมอยู่เบื้องหน้า หนึ่งไปอีกครู่หนึ่ง รอยยิ้มเยือกจึงผุดขึ้นที่ริมฝีปาก เสียงเน้นหนักของท่านติดต่อมาอีกว่า

“และเรามีได้นอนใจอยู่เลย ได้ปฏิบัติงานชิ้นนี้มาโดยตลอด แล้วแต่ต้น แต่...” หัวเราะแหบหัวเราะกระยะการพูดขึ้น ขณะที่

มือของหัวหน้าหน่วยสืบราชการลับกำหนดโดยที่เจ้าตัวเอง
ไม่รู้สัก

“เรายังไม่อาจปฏิบัติงานลุล่วงสำเร็จผลสมความตั้งใจ
ลงไปได้จนกระทั่งทุกวันนี้ นอกจากชีวิตเลือดเนื้อของพวกเรา
ที่หมดสิ้นไปทุกวัน ตามที่ผมได้กล่าวมาแล้ว คุณคงจะเข้าใจดี
เราได้วางสายออกไปสืบร่องรอยของวายุร้ายคณะนี้ทั่วหัวระแหง
แต่ไม่ได้ผลคืบหน้าเท่าที่ควรเลย ยิ่งกว่านั้น คนของเราเมื่อ
พลาดพลั้ง กลายเป็นศพไปทุกครั้ง บุคคลเหล่านั้นถูกฆ่าตาย
อย่างทารุณบ้าง สู้ญหายไปโดยปราศจากร่องรอยบ้าง แต่สิ่งที่
ได้รับตอบแทนคือความมืดมน จัปตันชนปลายอะไรไม่ติดเลย
นอกจากจะทราบเพียงว่า หูตาของพวกเรายังไม่อาจจะทัดเทียม
หูตาของพวกมันได้เลย เรายืนอยู่ในที่มืด แม้กระทั่งในวงการ
ตำรวจของพวกเราเอง ก็เชื่อแน่ว่าได้อย่างไรว่าอิทธิพลของ
พวกมันไม่แผ่ปกคลุมเข้ามาถึง นี่แน่ะ คุณคมน์ ตามผมมาทางนี้
แล้วคุณจะเข้าใจอะไรเกี่ยวกับงานของคุณโดยตลอด คุณอาจจะ
ต้องใช้เวลาศึกษาแผนงานของเราสัก 7 วันก่อนที่จะปฏิบัติงาน
เสี่ยงอันตรายชิ้นนี้”

คมน์ สรคุปต์ ลุกขึ้นโดยเร็ว สืบเท้าตามหลังท่านผู้บัญชา
งานไปโดยสงบ

ผ่านเข้ามาในห้องขวางห้องหนึ่ง เห็นชัดว่าเป็นสถานที่
ฝึกซ้อมอาวุธปืน มีคำถามว่า

“ผมทราบว่าคุณมีฝีมือยิงปืนพอใช้ทั้งสั้นยาว บอกผมซิ
ถ้าปืนสั้น คุณถนัดปืนชนิดอะไร ขนาดไหน?”

“รีโวลเวอร์คอร์รับ ทุกแบบและทุกขนาด” .38 ถูกส่งมาให้
เขาทันที คมน์รับมาโดยสงบ ถือหนึ่ง

“ดี สะดวก ง่ายดาย และแน่นอนกว่าชนิดอื่น ระวัง - ยิง!”

กระป๋องบุหรีการึกในมือของคุณพระถูกโยนลอยขึ้น
กลางอากาศโดยกะทันหัน หากเป็นคนอื่นคงตกใจตะลึงไปครู่
แต่เมื่อเป็นคมน์ จึงกระดกปากกระบอกปืนขึ้น กระดิกนิ้ว
ไฟแลบออกจากปากกระบอกพร้อมกับเสียงแผดเปรี้ยง กระป๋อง
การึกในจังหวะที่กำลังจะลอยลงมากกระเด็นหวิว ถีบตัวสูงขึ้นไป
อีก และในพริบตา มันแผดเสียงขึ้นอีกครั้งหนึ่งติดๆกัน กระป๋อง

ถูกถีบกระเด็นไปอีกทอด ฝ่าปาลิ่วไปทางหนึ่ง ตัวอีกทางหนึ่ง
บุหรืกระจายเกลื่อน คุณพระดีดมือเต็มแรง จับแขนเขาบีบแน่น

“ให้มันได้อย่างนี้สิ วางปืนเถิด เพราะผมวางใจคุณ
ในด้านนี้แล้ว ตามมานี้ดีกว่า”

ในห้องเดิม แพ้มอาชญากรถูกพลิกขึ้น ผ่านว้ายร้าย
ทุกคนที่เขาได้เห็นและได้รับการอธิบายจากท่านมาแล้ว มา
หยุดนิ่งอยู่ที่คนหนึ่ง คมน์ สรคุปต์ ตะลึงอีกครั้งหนึ่งเมื่อเห็น
รูปถ่ายด้านต่างๆของบุรุษในแฟ้มได้ถนัด หัวหน้าหน่วยสืบ
ราชการลับหัวเราะแผ่วเบา จ้องมองดูหน้าเขาหนึ่ง

“นี่เป็นเหตุผลที่ว่า เหตุใดเราจึงต้องการตัวคุณอย่าง
ยิ่งยวด เจ้าดาวร้ายผู้นี้ชื่อซีฟ ชุชย์ ดูเหมือนจะเกิดมาในฤกษ์
โจรร้ายเปอร์เซ็นต์เต็ม โจรกรรมทุกชนิดเป็นสมบัติของมันมา
แต่กำเนิด นับตั้งแต่ลักเล็กขโมยน้อย จกชิงวิ่งราว ล้วงกระเป๋า
ขึ้นมาจากกระตังปล้น แต่ไม่เคยติดตะรางสักครั้ง เพราะความ
ฉลาดของมัน ฝีมือของมันไม่เลวเลย ตามปกติเป็นคนเงิบๆซุ่มๆ
และซ่อนเล็บร้ายกาจนัก เคยยิงนักเลงใหญ่กว่ากลางถนนหลวง

แล้วหลบรูปคดีไปอย่างน่าดู เคยเชื่อดคอสารวัตรทหาร เคยแพง
ตำรวจ อดีตเคยเป็นทหารเรือ แต่หนีราชการทหาร อายุเพียง
25 ปีเท่านั้น อ่อนกว่าคุณสองปี

“แต่ให้ตายเถิด มันเหมือนหนึ่งจะมีอะไรมาดลใจในการ
ทำงานชิ้นสำคัญของเรามีหวังที่จะสัมฤทธิ์ผลลงด้วยดี จึงทำให้
ผมเห็นคุณโดยบังเอิญในวันแรกที่คุณกลับจากสมรภูมิเกาหลี
คุณมีทุกส่วนสัด ทั้งใบหน้า ผิวพรรณ อากัปกริยา ไม่ผิดอะไร
กับเจ้าชีพดาวร้ายผู้นี้เลย ดูเอาเองเถิดว่ามันเหมือนคุณหรือคุณ
เหมือนมันเพียงไร ทั้งๆที่คุณไม่รู้จักเกี่ยวต้องเป็นญาติพี่น้อง
กับมันเลย และอยู่กันคนละมุมเมือง ปรากฏการณ์ประหลาด
เช่นนี้เกิดขึ้นบ่อยๆโดยเราไม่อาจจะพิสูจน์ได้ว่าเหตุไรจึงเป็น
เช่นนั้น ผมจะให้คุณทราบในชั่วโง่งต่อไปว่า การที่คุณเผชิญมา
มีหน้าตาเหมือนกับไอ้ดาวร้ายชั้นแนวหน้าคนหนึ่งของเราเช่นนี้
เป็นประโยชน์เช่นไรในงานของเราบ้าง นี่เป็นรายละเอียดส่วนตัว
ของเจ้าชีพ ซึ่งคุณจำเป็นจะต้องศึกษาไว้อย่างถี่ถ้วนละเอียด
แม้อุปนิสัยใจคอและท่าทีเกี่ยวกับใบหน้าและขนาดของร่างกาย
คุณเป็นลูกแฝดกับมันอยู่แล้ว แม้กระทั่งส่วนสูง ที่นี้ผมจะแนะนำ
ให้คุณรู้จักกับใครสักคน เขาอาจจะสำคัญอย่างยิ่งสำหรับต่อไป

ในอนาคต เขาคือสารวัตรกริช กำจร ที่นามของเขาดังพอที่
คุณอาจจะเคยได้ยินมาแล้ว”

บุรุษในรูปถ่ายชัดเจนทุกด้านปรากฏเด่นวางอยู่บนโต๊ะ
คมน์ สรคุปต์ พิจารณาอย่างถี่ถ้วนและตื่นเต้นเล็กน้อย ผู้นั้น
คะเนอายุประมาณ 32 ปี คำหน้าคมกริบ นัยน์ตาดูเด็ดเดี่ยว
จมูกโด่ง ผมหยัก คิ้วตรง ริมฝีปากหนาเล็กน้อย ฤกษ์แล้ว เขา
ยอมรับว่าเคยได้ยินนามนี้มาก่อนในหน้าหนังสือพิมพ์และ
กิตติศัพท์ บัดนี้คุณพระกำลังบอกเพื่อความแน่ใจให้แก่เขา
อีกครั้งหนึ่งว่า

“กริช กำจร คุณต้องพบเขาแน่นอนที่สุด ชื่อเสียงของเขา
มีอิทธิพลพอที่จะทำให้ผู้ร้ายใจเกรงขมวางอาวุธและเข้า
มอบตัวโดยสงบ เขามีกระบี่ ทรหด และไหวพริบเต็มตัว เคยยิง
ผู้ร้ายมาแล้วกว่าสิบ และเขาเองก็เคยถูกยิงมาแล้วนับครั้ง
ไม่ถ้วน ผ่านงานปราบปรามมาแล้วอย่างโชกโชนที่สุด บางครั้ง
อาจจะเป็นคนที่ทำรุนแรงโหดร้ายที่สุด แต่บางครั้งก็ใจดีเหมือน
พระ แล้วแต่กรณี

“เขาเป็นคนหนึ่งที่สำคัญยิ่งเกี่ยวกับงานกวาดล้าง
‘เล็บครุฑ’ ขึ้นเดียวกับคุณ เป็น ‘มือดี’ คนหนึ่งของเรา จนในงาน

เช่นนี้เราจะลืมเขาเสียไม่ได้ แล้วคุณจะรู้ว่าเขากระตุกเหล็ก
เพียงไร เรียนอุปนิสัยใจคอของเขาไว้ให้ดีกว่าก่อนที่จะ ‘พบ’ กับ
เขา เอาละ คุณคมน์ เดียวนี้คุณพอจะทราบบ้างแล้วว่างานของ
คุณเสี่ยงกับชีวิตเช่นไรบ้าง จะให้ความมั่นใจแก่ผมอีกสักครั้ง
ได้หรือไม่ ว่าคุณจะปฏิบัติงานเป็นพลีขึ้นนี้แก่ทางราชการ
ให้แก่ประเทศชาติของคุณเอง”

คมน์ สรคุปต์ ยิ้มเป็นครั้งแรก จ้องสบตงตาท่านหัวหน้า
หน่วยสืบราชการลับแน่นแน่ว กล่าวแผ่วเบา ทว่าแน่นหนักว่า

“กระผมยอมสละชีวิตและเลือดเนื้อให้แก่งานขึ้นนี้ครับ
ผม!”

นายพลตำรวจตรีบีบมือเขาแน่นแน่วและตบป้าหนักๆ

“ทางราชการจะไม่ลืมงานเสียสละของคุณในครั้ง
นี้เลย ตามผมมาอีกสักครั้ง แล้วคุณจะรู้ว่าอะไรที่คุณต้องทำ”

เลียบครุฑ ตอน พยัคฆ์ร้าย 666 เล่ม 1

prism
ปรีซึม

ในเครือบริษัทอมรินทร์ คอร์पोเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)

378 ถนนชัยพฤกษ์ กรุงเทพฯ เขตคลองสาน 10170

โทรศัพท์ 0-2422-9999 ต่อ 4964 , 4947 E-mail: info@amarin.co.th

www.amarinbooks.com   @amarinbooks   Prism Publishing

ฉบับพิมพ์โดยแพรวสำนักพิมพ์ พิมพ์ครั้งแรก 2557

ฉบับพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ปรีซึม กรกฎาคม 2568

สื่อดิจิทัลนี้ให้บริการดาวน์โหลดสำหรับผู้รับบริการตามเงื่อนไขที่กำหนดเท่านั้น
การทำซ้ำ ดัดแปลง เผยแพร่ ไม่มีวิธีใดๆนอกเหนือจากเงื่อนไขที่กำหนด
ถือเป็นความผิดอาญาตาม พรบ.ลิขสิทธิ์ และพรบ. ว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 978-616-18-8114-6

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา บริษัทอมรินทร์ คอร์पोเรชั่นส์ จำกัด (มหาชน)